Nullátorokat és norátorokat tartalmazó hálózati modellek számítása

ETO 621.372.22.001.24

Csatolt kétpólusokat (vezérelt generátort, girátort, ideális transzformátort, negatív impedancia konvertert) tartalmazó hálózatok modellezhetők csatolt ágak nélkül nullátor és norátor felhasználásával [1, 2, 3].

Mint ismeretes, a nullátor (la ábra) olyan kétpólus, amelynek árama és feszültsége zérus. A norátor pedig (1b ábra) árama és feszültsége szempontjából semmiféle megkötést nem jelent. Ennek megfelelően nullátornak egy impedanciákból és generátorokból álló hálózatba történő beiktatása a hálózat egyenleteit túlhatározottá, norátor beiktatása pedig határozatlanná teszi. Azonos számú nullátor és norátor esetén a felírható lineárisan független egyenletek száma megegyezik a hálózat ágainak a számával, vagyis az analízis ismeretlenjeinek számával.

Nullátorok és norátorok felhasználásával készült helyettesítő kapcsolások számítása [4] szerint a csomóponti potenciálok módszerével történhet. A csomóponti potenciálok módszerének alkalmazásánál az egyenletéket először a nullátorok és norátorok elhagyásával keletkezett hálózatra kell felírni, a nullátorok és norátorok figyelembevétele ezen egyenletekben bizonyos módosításokkal lehetséges.

A következőkben olyan módszert mutatunk be, amelyhez a hálózat gráfjának hurok- és vágatmátrixát használjuk fel.

Ha a hálózatban ideális generátor is van, akkor a veszteséges generátorokat — a Thevenin- vagy a Norton-helyettesítő képnek megfelelően — két ággal: egy ideális generátorral és egy impedanciával vegyük figyelembe. A számításhoz válasszuk a hálózat gráfjának olyan fáját, hogy a hálózat valamennyi nullátorának és ideális feszültséggenerátorának faág, valamennyi norátorának és ideális áramgenerátorának kötőág feleljen meg (ilyen választás mindig lehetséges).

Soroljuk a hálózat ágait az alábbiak szerint hat csoportba:

1. ideális áramgenerátort tartalmazó kötőágak,

- 2. norátort tartalmazó kötőágak,
- 3. impedanciát tartalmazó kötőágak,
- 4. impedanciát tartalmazó faágak,
- 5. nullátort tartalmazó faágak,
- 6. ideális feszültséggenerátort tartalmazó faágak.

Beérkezett: 1973. IV. 25.

Az egyes csoportokba tartozó ágak száma sorra: b_1 , b_2 , b_3 , b_4 , b_6 , b_6 . Megemlítjük, hogy a 2. és az 5. csoportba tartozó ágak száma egyenlő, vagyis $b_2 = b_5$.

Sorszámozzuk az ágakat a csoportosítás sorrendjében. A kiválasztott fa által generált hurokrendszer hurokjait a megfelelő kötőágak, az ugyanezen fa által generált vágatrendszert a megfelelő faágak sorrendjében számozzuk. A hurokrendszer **B** hurokmátrixával a hálózat hurokegyenlete:

$$\boldsymbol{B}\mathbf{U}=\boldsymbol{0},\tag{1}$$

ahol U az ágfeszültségek oszlopmátrixa. Particionáljuk **B**-t és U-t az ágak hat csoportjának megfelelően. Így (1) a következő alakban írható:

$$\begin{bmatrix} b_{1} & b_{2} & b_{3} & b_{4} & b_{5} & b_{6} \\ b_{1} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & F_{11} & F_{12} & F_{13} \\ 0 & 1 & 0 & F_{21} & F_{22} & F_{23} \\ 0 & 0 & 1 & F_{31} & F_{32} & F_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} U_{4} \\ U_{2} \\ U_{3} \\ U_{4} \\ 0 \\ U_{0} \end{bmatrix} = 0$$
(2)

Az egyes blokkok oszlopainak számát a mátrix fölött, a blokkok sorainak számát a mátrix mellett feltüntettük. Figyelembe vettük, hogy $U_6 = U_0$ a feszültséggenerátorok forrásfeszültségének oszlopmátrixa és $U_5 = 0$ a nullátorok feszültsége. (2)-ből:

$$\mathbf{U}_{1} + \boldsymbol{F}_{11} \mathbf{U}_{4} + \boldsymbol{F}_{13} \mathbf{U}_{0} = \mathbf{0} \tag{3}$$

$$\mathbf{U}_2 + \mathbf{F}_{21}\mathbf{U}_4 + \mathbf{F}_{23}\mathbf{U}_0 = \mathbf{0} \tag{4}$$

$$\mathbf{U}_3 + \mathbf{F}_{31} \mathbf{U}_4 + \mathbf{F}_{33} \mathbf{U}_0 = \mathbf{0}. \tag{5}$$

Írjuk fel a vágategyenleteket!

$$\mathbf{QI} = \mathbf{0}, \tag{6}$$

ahol \mathbf{Q} a választott fa által generált vágatrendszer mátrixa az előbbieknek megfelelő sorszámozás szerint, és \mathbf{I} a hálózat ágáramainak oszlopmátrixa. Particionáljuk ezeket is az ágak hat csoportjának megfelelően. Figyelembe véve, hogy az ágak, a hurkok és a vágatok fentiek szerinti sorszámozása esetén

$$B = [1 \ F]$$
 és $Q = [-F^+ \ 1]$ (7)

alakú, ahol F^+ az F transzponáltját jelöli, (6) a következőképpen írható:

$$\begin{bmatrix} -F_{11}^{+} & -F_{21}^{+} & -F_{31}^{+} & 1 & 0 & 0 \\ -F_{12}^{+} & -F_{22}^{+} & -F_{32}^{+} & 0 & 1 & 0 \\ -F_{13}^{+} & -F_{23}^{+} & -F_{33}^{+} & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_{0} \\ I_{2} \\ I_{3} \\ I_{4} \\ 0 \\ I_{6} \end{bmatrix} = 0, \quad (8)$$

ahol I_0 az áramgenerátorok forrásáramának oszlopmátrixa, és $I_5=0$ a nullátorok árama. (8)-ból:

$$-F_{11}^{+}I_{0}^{-}-F_{21}^{+}I_{2}^{-}-F_{21}^{+}I_{3}^{+}+I_{4}^{-}=0, \qquad (9)$$

$$-F_{12}^{+}I_{0}^{-}-F_{22}^{+}I_{2}^{-}-F_{32}^{+}I_{3}^{-}=0, \qquad (10)$$

$$-F_{13}^{+}I_{0} - F_{23}^{+}I_{2} - F_{33}^{+}I_{3} + I_{6} = 0.$$
(11)

Az ágak feszültségét és áramát a fenti egyenletekből például a következőképpen lehet meghatározni: (2)-ből látható, hogy F_{22} kvadratikus mátrix. Amenynyiben nem szinguláris, úgy (10)-ből:

$$\mathbf{I}_{2} = -\mathbf{F}_{22}^{+} \mathbf{I}_{12}^{+} \mathbf{I}_{0} - \mathbf{F}_{22}^{+} \mathbf{I}_{32}^{+} \mathbf{I}_{3}.$$
(12)

Ezt (9)-be helyettesítve kapjuk, hogy

$$(F_{21}^{+}F_{22}^{+}{}^{-1}F_{32}^{+}-F_{31}^{+})\mathbf{I}_{3}+\mathbf{I}_{4}=(F_{11}^{+}-F_{21}^{+}F_{22}^{+}{}^{-1}F_{12}^{+})\mathbf{I}_{0}.$$
(13)

Ebben az impedanciát tartalmazó kötőágak és faágak árama – I_3 és I_4 – az ismeretlen, az (5) egyenletben pedig ugyanezen ágak feszültsége. A további számításunkban ezeket használjuk fel.

Az impedanciák árama és feszültsége között a következő összefüggések írhatók fel:

$$U_3 = Z_3 I_3$$
 $I_3 = Y_3 U_3$ $Y_3 = Z_3^{-1}$ (14)

$$\mathbf{U}_{4} = \mathbf{Z}_{4} \mathbf{I}_{4} \qquad \mathbf{I}_{4} = \mathbf{Y}_{4} \mathbf{U}_{4} \qquad \mathbf{Y}_{4} = \mathbf{Z}_{4}^{-1} \tag{15}$$

 Z_3 a 3., Z_4 pedig a 4. csoportba tartozó ágak ágimpedancia-mátrixa. A hálózatban csatolt ágak nincsenek, mivel a csatolásokat a nullátor-norátor modell kiküszöböli. Így Z_3 és Z_4 diagonál mátrix.

Egyenleteinkből U_3 -at vagy I_4 -et célszerű kifejezni. Az előbbit b_3 -adrendű, az utóbbit b_4 -edrendű mátrix invertálásával határozhatjuk meg.

 U_3 kiszámításához (13)-ból és (15)-ből:

$$\mathbf{U}_{4} = -\mathbf{Z}_{4}(\mathbf{F}_{21}^{+}\mathbf{F}_{22}^{+}{}^{-1}\mathbf{F}_{32}^{+}-\mathbf{F}_{31}^{+})\mathbf{I}_{3} + \\ + \mathbf{Z}_{4}(\mathbf{F}_{11}^{+}-\mathbf{F}_{21}^{+}\mathbf{F}_{22}^{+}{}^{-1}\mathbf{F}_{12}^{+})\mathbf{I}_{0}.$$
(16)

Ezt (14) felhasználásával helyettesítsük (5)-be:

$$\mathbf{U}_{3} = [\mathbf{I} - \mathbf{F}_{31}\mathbf{Z}_{4}(\mathbf{F}_{21}^{+}\mathbf{F}_{22}^{+} - \mathbf{F}_{32}^{+} - \mathbf{F}_{33}^{+} - \mathbf{F}_{31}^{+})\mathbf{Y}_{3}]^{-1}[\mathbf{F}_{31}\mathbf{Z}_{4}(\mathbf{F}_{31}^{+}\mathbf{F}_{22}^{+} \mathbf{F}_{12}^{+} - \mathbf{F}_{11}^{+})\mathbf{I}_{0} - \mathbf{F}_{33}\mathbf{U}_{0}]. \quad (17)$$

 U_3 ismeretében (14) alapján I_3 , ezzel (16)-ból U_4 és (15)-tel I_4 meghatározható.

 I_4 kiszámításához hasonlóan I_3 -at (5)-ből (14) és (15) felhasználásával fejezzük ki:

$$\mathbf{I}_{3} = -\mathbf{Y}_{3}\mathbf{F}_{31}\mathbf{Z}_{4}\mathbf{I}_{4} - \mathbf{Y}_{3}\mathbf{F}_{33}\mathbf{U}_{0}.$$
 (18)

Ezt (13)-ba helyettesítve és rendezve:

$$\mathbf{I}_{4} = [\mathbf{1} - (\mathbf{F}_{21}^{+} \mathbf{F}_{22}^{+} \mathbf{F}_{32}^{+} - \mathbf{F}_{31}^{+}) \mathbf{Y}_{3} \mathbf{F}_{31} \mathbf{Z}_{4}]^{-1} [(\mathbf{F}_{31}^{+} \mathbf{F}_{22}^{+} \mathbf{F}_{32}^{+} - \mathbf{F}_{32}^{+} - \mathbf{F}_{32}^{+}) \mathbf{Y}_{3} \mathbf{F}_{33} \mathbf{U}_{0} + (\mathbf{F}_{11}^{+} - \mathbf{F}_{21}^{+} \mathbf{F}_{22}^{+} \mathbf{F}_{12}^{+}) \mathbf{I}_{0}].$$
(19)

 \mathbf{I}_4 ismeretében (18)-ból \mathbf{I}_3 , ill. (14) és (15) alapján \mathbf{U}_3 és \mathbf{U}_4 kifejezhető.

Ezzel két úton is meghatároztuk az impedanciák feszültségét és áramát.

A többi áramot és feszültséget is kiszámíthatjuk. Így a norátorok I_2 árama (12)-ből, U_2 feszültsége (4)-ből, az áramgenerátorok U_1 feszültsége (3)-ból, a feszültséggenerátorok I_6 árama (11)-ből és (12)-ből felírható.

A számítási módszert két példán mutatjuk be.

a) A 2. ábrán látható hálózatban

$$R=1$$
 k Ω , $R_1=56$ k Ω , $R_2=25$ k Ω ,

$$R_{\rm c} = 1.5 \text{ k}\Omega, \quad R_{\rm e} = 0.5 \text{ k}\Omega, \quad R_{\rm t} = 0.8 \text{ k}\Omega,$$

és a tranzisztort jellemző hibrid paraméterek nagyfrekvencián:

Határozzuk meg az U_2/U_1 feszültségerősítési tényezőt. Az Ue egyenfeszültségű generátor a nagyfrekvenciás jelek szempontjából rövidzárnak tekinthető. Elhanyagolva a kollektor-emitter feszültségnek a bázis-emitter feszültségre való visszahatását ($h_{12} \approx 0$), a tranzisztor egy áramvezérelt áramgenerátorral helyettesíthető (3. ábra). Ennek a kapcsolásnak egy számítási modelljét tüntettük fel a 4. ábrán. Itt $h_{21} = R_{I}/R_{II}$. Számításunkban legyen $R_{I} = 10 \text{ k}\Omega$, akkor $R_{\rm II} = 0.2$ k Ω . A hálózat gráfja az ágaknak az előbbiekben megadott módon történő sorszámozásával az 5. ábrán látható. A faágakat vastagabb vonal jelöli. Minthogy áramgenerátor nincs a hálózatban, $b_1 = 0$, a nullátorok és norátorok számának megfelelően $b_2=b_5=2$, a hálózatban egy feszültséggenerátor van, így $b_6=1$. A csomópontok száma 8, vagyis 7 faág van. Ezért $b_3 = b_4 = 4$. A kijelölt fa által generált

OR. VÁGÓ I.: NULLÁTOROKAT ÉS NORÁTOROKAT TARTALMAZÓ HÁLÓZATI MODELLEK SZÁMÍTÁSA

hurokrendszer mátrixa:

vagyis

$$\mathbf{F}_{21} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \end{bmatrix}; \quad \mathbf{F}_{22} = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}; \quad \mathbf{F}_{23} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$
$$\mathbf{F}_{31} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 0 & -i \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & i \end{bmatrix}; \quad \mathbf{F}_{32} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ -1 & 0 \\ -1 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix};$$
$$\mathbf{F}_{33} = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix};$$
$$\mathbf{I} = \mathbf{0} \quad \mathbf{I}_{33} = \mathbf{I}$$

$$\begin{split} \mathbf{Z}_{3} &= < R & R_{1} \times R_{2} & R_{\Pi} & 1/h_{22} > = \\ &= < 1 & 17,28 & 0,2 & 10 > 10^{3} \Omega, \\ \mathbf{Z}_{4} &= < h_{\Pi} & R_{I} & R_{c} \times R_{t} & R_{e} > = \\ &= < 0,95 \cdot 10^{-6} & 10 & 0,522 & 0,5 > 10^{3} \Omega, \\ \mathbf{Y}_{3} &= < 1 & 0,0579 & 5 & 0,1 > 10^{-3} \text{ S.} \\ \mathbf{A} \ (17) \text{ egyenlet alapján a fentiekből:} \end{split}$$

$$\boldsymbol{B} = \begin{bmatrix} \boldsymbol{1} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{F}_{21} & \boldsymbol{F}_{22} & \boldsymbol{F}_{23} \\ \boldsymbol{0} & \boldsymbol{1} & \boldsymbol{F}_{31} & \boldsymbol{F}_{32} & \boldsymbol{F}_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{1} & \boldsymbol{0} \\ \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{1} & \boldsymbol{0} \\ \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{1} \\ \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} \\ \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} \\ \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} & \boldsymbol{0} \end{bmatrix}$$

0 0

0 0 0 0

0,1>10⁻³ S. A keresett U_2 feszültség U_4 harmadik eleme, vagyis $U_2/U_1 = -0.93$.

b) A 6. ábrán az R ellenállással lezárt, U_0 feszültségű generátorral gerjesztett negatív impedancia konverter helyettesítő kapcsolását tüntettük fel. A következőkben a feszültséggenerátor áramát számítjuk ki.

A számításhoz az ágakat a 6. ábrán látható módon sorszámoztuk. Az 1,..., 5 ág norátort, a 6,...,8 ág impedanciát tartalmazó kötőág, a 9, 10 impedanciát, a 11,...,15 nullátort, a 16 ideális feszültséggenerátort tartalmazó faág (7. ábra). Ezen fa által generált fundamentális hurokrendszer mátrixa:

$$\boldsymbol{F}_{21}^{+} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad \boldsymbol{F}_{31}^{+} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 \end{bmatrix},$$
$$\boldsymbol{F}_{22}^{+}^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix};$$

267

$$\boldsymbol{F_{32}^{+}} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix},$$

továbbá

$$\boldsymbol{Y}_3 = \left\langle \frac{1}{R} \ \frac{1}{R_1} \ \frac{1}{R_1} \right\rangle$$
 és $\boldsymbol{Z}_4 = \langle R_2 \ R_2 \rangle$.

Ezekből (19) alapján

$$\mathbf{I}_{4} = \begin{bmatrix} I_{9} \\ I_{10} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ R_{2} \\ R \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} U_{0} \\ \overline{R}_{1} \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} U_{0} \\ \overline{R} \\ -\frac{R_{2}}{R_{1}} \cdot \frac{U_{0}}{R} \end{bmatrix} = \frac{U_{0}}{R} \begin{bmatrix} 1 \\ -1/k \end{bmatrix}.$$

I4-et (18)-ba helyettesítve kapjuk, hogy

$$\mathbf{I}_{3} = \begin{bmatrix} I_{6} \\ I_{7} \\ I_{8} \end{bmatrix} = \frac{U_{0}}{R} \begin{bmatrix} R_{2}/R \\ -(R_{2}/R_{1})^{2} \\ R/R_{1} \end{bmatrix}.$$

(12)-ből:

$$\mathbf{I}_{2} = \begin{bmatrix} I_{4} \\ I_{2} \\ I_{3} \\ I_{4} \\ I_{5} \end{bmatrix} = \frac{U_{0}}{R} \begin{bmatrix} -(R_{2}/R_{1})^{2} \\ -R_{2}/R -(R_{2}/R_{1})^{2} \\ -R_{2}/R \\ -R/R_{1} \\ -R/R_{1} \end{bmatrix}$$

 I_2 -t és I_3 -at (11)-be helyettesítve:

$$\mathbf{I}_6 = I_{16} = \left(\frac{R_2}{R_1}\right)^2 \frac{U_0}{R} = \frac{1}{k^2} \frac{U_0}{R} ,$$

amint ezt vártuk.

IRODALOM

- Davies, A. C.: Nullator-norator equivalent networks for controlled sources. Proc. of IEEE, 1967. p. 722-723
- [2] Mitra, S. K.: Analysis and synthesis of linear active networks. Wiley, New York, 1969.
- [3] Vágó I.—Hollós E.: Kétkapu modellezése nullátor és norátor felhasználásával. Híradástechnika XXIV. évfolyam 8. szám 236. o.
- [4] Davies, A. C.: Matrix analysis of networks containing nullators and norators. Electronics Letters, 1966. Vol. 2. No. 2. p. 48-49